

Czwartek 1 grudzień 2005

Inne kwestie

20. wzywa Konferencję Ministerialną w Hongkongu do poczynienia znaczących postępów w różnych innych dziedzinach; podkreśla znaczenie ułatwień handlowych dla poszerzenia wymiany towarów i usług pomiędzy krajami, zwłaszcza krajami rozwijającymi się; nalega na uproszczenie i znaczące zmniejszenie biurokracji w procedurach celnych;

21. podkreśla znaczenie konkretnych wyników w odniesieniu do stworzenia wielostronnych reguł w zakresie zapobiegania dumpingowi, dotacji i środków kompensacyjnych, z uwzględnieniem potrzeb krajów rozwijających się i najsłabiej rozwiniętych; wzywa do poczynienia postępów w dziedzinie porozumienia TRIPs oraz do przeciwdziałania fałszerstwom i piractwu; uznaje, że spełnienie tych celów wzmocni wielostronny system handlu;

22. zwraca uwagę na znaczenie uwzględnienia kwestii niezwiązanych z handlem, takich jak problemy społeczne, środowiskowe i kulturowe w rundzie negocjacji w Doha; podkreśla, że brak rozmów na temat zatrudnienia i kwestii społecznych w negocjacjach handlowych mógłby negatywnie wpłynąć na poparcie społeczne w krajach członkowskich WTO dla postępów poczynionych w ramach konferencji w Hongkongu;

23. wzywa do negocjacji w zakresie handlu i ochrony środowiska prowadzących do ustanowienia odpowiednich środków, które zapewnią spójność wszelkich postanowień w zakresie handlu ze środkami związanymi z handlem zawartymi w wielostronnych porozumieniach dotyczących środowiska naturalnego.

Reforma WTO i przejrzystość

24. wzywa Komisję do pełnego informowania go, przed i w trakcie trwania Konferencji Ministerialnej w Hongkongu, oraz podczas negocjacji, a także do prowadzenia z nim regularnego dialogu na temat podstawowych elementów mandatu negocjacyjnego UE; przypomina że na koniec Rundy Urugwajskiej Parlament uzyskał prawo, zgodnie z którym przyjęcie wyników kolejnych rund wymaga jego zgody;

25. podkreśla znaczenie utrzymania publicznego i politycznego poparcia dla wielostronnego systemu handlu w ramach WTO; podkreśla pilną potrzebę lepszego informowania społeczeństwa oraz odbycia dyskusji nad reformą organizacji WTO;

26. podkreśla pilną potrzebę reformy WTO, obejmującą poprawę procedur negocjacyjnych w celu poprawy skuteczności i przejrzystości oraz osiągnięcia pewnego poziomu zgody wśród członków WTO; zwraca również uwagę na znaczenie reformy mechanizmu rozstrzygania sporów w ramach WTO;

*
* *

27. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom Państw Członkowskich oraz Dyrektorowi Generalnemu WTO.

P6_TA(2005)0462**Prawa człowieka w Kambodży, Laosie i Wietnamie****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji praw człowieka w Kambodży, Laosie i Wietnamie***Parlament Europejski,*

— uwzględniając doroczny raport UE o prawach człowieka w 2005 r.,

— uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Kambodży, Laosu i Wietnamu oraz w szczególności swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie praw człowieka w świecie w 2004 r. ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0150.

Czwartek 1 grudzień 2005

- uwzględniając porozumienia o współpracy z 1997 r. między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Królestwem Kambodży i Laotańską Republiką Ludowo-Demokratyczną z drugiej, a także porozumienie o współpracy z 1995 r. między UE a Socjalistyczną Republiką Wietnamu,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka, zatwierdzone przez Radę w dniu 14 czerwca 2004 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. uznając znaczne postępy poczynione w ostatnich latach przez te trzy kraje w dziedzinie rozwoju gospodarczego i popierając ich wysiłki zmierzające do włączenia regionalnych i pozaregionalnych partnerów do forów wielostronnych,
- B. popierając działania podjęte przez Unię Europejską, jej Państwa Członkowskie i innych członków wspólnoty międzynarodowej, wspierające ich programy mające na celu zmniejszenie ubóstwa,
- C. ubolewając, że reformom gospodarczym i społecznym nie towarzyszą jeszcze odpowiednie reformy w dziedzinie polityki i praw obywatelskich,
- D. z zadowoleniem przyjmując odbycie w czerwcu 2005 r. pierwszych posiedzeń grup roboczych UE-Wietnam i UE-Laos ds. rozwoju instytucjonalnego, reformy administracyjnej, zarządzania i praw człowieka, ale uważając, że sytuacja w dziedzinie podstawowych praw pozostaje niepokojąca.

KAMBODŻA

- E. mając na uwadze, że 3 lutego 2005 r. Zgromadzenie Narodowe Królestwa Kambodży uchyliło immunitet parlamentarny trzem członkom partii Sam Rainsy (SRP), konkretnie jej przewodniczącemu, Samowi Rainsy'emu oraz Chea Pochowi i Cheamowi Channy'emu,
- F. mając na uwadze, że Cheam Channy i jego zastępca Khom Piseth byli sądzeni przez sąd wojskowy, mimo że według prawa krajowego Kambodży cywile nie mogą zostać postawieni przed sądem wojskowym,
- G. mając na uwadze, że ten trybunał wojskowy nie zapewnił realizacji prawa do obrony i że Cheam Channy został skazany na siedmioletnią karę więzienia, a następnie pozbawiony mandatu parlamentarnego,
- H. mając na uwadze, że sytuacja kobiet w Kambodży jest szczególnie niepokojąca ponieważ są one narażone na dyskryminację i szczególnie poważne trudności w różnych dziedzinach, o czym była mowa w rezolucji PE z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie handlu kobietami i dziećmi w Kambodży⁽¹⁾,
- I. mając na uwadze, że uchylenie immunitetu parlamentarnego tych trzech członków opozycji, niedawne aresztowania i przetrzymywanie w areszcie dziennikarzy (Mam Sonando, dyrektor stacji radiowej Beehive), nauczycieli (Rong Chhun, Przewodniczący Cambodian Independent Teachers Association), a także oskarżenia wniesione przeciw Chea Mony, Przewodniczącemu Free Trade Union Workers, Men Nath, Przewodniczącemu Civil Servants Association oraz Ea Channa, członkowi Student Movement for Democracy, są objawami generalnego pogorszenia się poszanowania wolności obywatelskich w Kambodży, a także rozprawiania się z politycznymi dysydentami,
- J. mając na uwadze, że nie istnieją gwarancje co do niezawisłości i bezstronności sądownictwa, a zatem co do jego zdolności do przeprowadzenia procesów liderów Czerwonych Khmerów przed specjalnie stworzonym sądem bez politycznej ingerencji.

LAOS

- K. mając na uwadze, że władze Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, pomimo znaczącej obecności Unii Europejskiej, organizacji międzynarodowych oraz innych przedstawicieli wspólnoty międzynarodowej, nadal podejmują środki ograniczające wolność wypowiedzi, prasy, stowarzyszania się, zgromadzeń i religii

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 161.

Czwartek 1 grudzień 2005

- L. mając na uwadze, że międzynarodowe media i organizacje na rzecz praw człowieka nadal donoszą o nadużyciach wobec ludności Hmong, której sytuacja humanitarna jest ciągle katastroficzna,
- M. mając na uwadze, że główni liderzy pokojowego Ruchu 26 Października 1999 r., którzy wzywali do reform demokratycznych, Thongpraseuth Keuakoun, Seng-Aloun Phengphanh, Bouavanh Chanmanivong i Keochay, są nadal przetrzymywani w więzieniu, a inny z jego liderów, Khamphouvieng Sisa-At zmarł w więzieniu w następstwie złego traktowania i nieludzkich warunków,
- N. mając na uwadze, że zagranicznym obserwatorom, w szczególności należącym do Amnesty International, odmówiono wolnego wstępu na terytorium Laosu.

WIETNAM

- O. z zadowoleniem przyjmując przyjęcie w czerwcu 2005 r. przez Wietnam Generalnego planu i planu działania na rzecz rozwoju stosunków UE — Wietnam do 2010 roku, jak również zwiększonej gotowości rządu do podjęcia dyskusji na temat kwestii związanych z prawami człowieka,
- P. uznając znaczący postęp uczyniony przez Socjalistyczną Republikę Wietnamu w kierunku praw gospodarczych i społecznych zgodnie ze wskaźnikami społecznymi oraz indeksem rozwoju UNDP,
- Q. mając na uwadze, że władze wietnamskie w dalszym ciągu ograniczają swobodę wypowiedzi i wolność prasy, zwłaszcza poprzez ustanowienie w 2004 r. wydziału policyjnego w celu cenzurowania Internetu i więzienie cyber-dysydentów, w tym Nguyena Dana Que, Phama Honga Sona, Nguyena Vu Binha i Nguyena Khaca Toana, pod zarzutem szpiegostwa, wyłącznie z powodu rozpowszechniania informacji w Internecie,
- R. mając na uwadze, że mniejszości autochtoniczne z płaskowyży (centrum i północ) w szczególności plemiona górskie, są narażone na dyskryminację i konfiskatę ziemi przodków i represje na tle religijnym,
- S. mając na uwadze, że od 1975 Zjednoczony Buddyjski Kościół w Wietnamie (UBCV) jest stale prześladowany za swój wkład w dziedzinie wolności wyznania, praw człowieka i reform demokratycznych, że przebywa na wygnaniu od 1981 r., że jego własność została skonfiskowana, a szkoły, uniwersytety oraz instytucje społeczne i kulturalne zniszczone, jak również, że Patriarcha UBCV Thich Huyen Quang oraz jego zastępca Thich Quang Do są arbitralnie więzieni od przeszło 25 lat,
- T. mając na uwadze, że członkowie lokalnych komitetów UBCV, utworzonych w 2005 r. w dziewięciu prowincjach środkowego i południowego Wietnamu są stale prześladowani przez policję za udzielanie pomocy ludności z tych biednych prowincji, i mając na uwadze, że mnich UBCV Thich Vien Phuong został skazany na zapłacenie grzywny w wysokości 43-miesięcznego wynagrodzenia podstawowego jedynie za filmowanie odwołania do praw człowieka i demokracji w Wietnamie skierowanego przez Thicha Quanga Do do Komisji Praw Człowieka ONZ w kwietniu 2005 r.,
- U. odnotowując świadectwo złożone przez mnicha buddyjskiego Thich Thiena Minha, który opuścił niedawno obóz reedukacyjny po 26 latach w niewoli, dotyczące straszliwych warunków w jakich znajdowali się więźniowie w obozie Z30A w Xuan Loc, w szczególności księcia rzymsko-katolickiego Pham Minh Tri i Nguyen Duc Vinh, przetrzymywani przez ponad 18 lat, oraz członek buddyjskiej sekty Hoa Hao, Ngo Quang Vinh, mający 87 lat,
- V. odnotowując, że pomimo nowej ustawy o wierze i religii wprowadzonej w 2004 r. w celu skodyfikowania wszystkich aspektów życia religijnego, istniejące liczne restrykcje wobec Zjednoczonego Buddyjskiego Kościoła w Wietnamie oraz kościołów protestanckich, w tym mennonickiego, nadal pozostają w mocy,
- W. mając na uwadze, że Komisja Praw Człowieka Narodów Zjednoczonych wystosowała zalecenia (ref. CCPR/CO/75/VNM z dnia 26 lipca 2002 r.) do władz wietnamskich w odniesieniu do strategii rozwoju systemu prawnego, planu dziesięcioletniego, częściowo finansowanego przez kraje darczyńców, w tym niektóre Państwa Członkowskie,

Czwartek 1 grudzień 2005

KAMBODŻA

1. wyraża swoje poparcie dla Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. Praw Człowieka w Kambodży i nalega na jak najszybsze utworzenie niezależnego Trybunału ds. Czerwonych Khmerów, jak to zostało ustalone z ONZ w czerwcu 2003 r.;
2. wzywa władze kambodżańskie do:
 - natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Cheama Channy'ego, zwrócenia mu mandatu parlamentarnego oraz przywrócenia immunitetu parlamentarnego Samowi Rainsy'emu i dwóm innym przedstawicielom jego partii, o co Parlament już się zwracał w swojej rezolucji z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie Kambodży⁽¹⁾, a Unia Międzyparlamentarna w rezolucji z dnia 19 października 2005 r.;
 - zaangażowania się w reformy polityczne i instytucjonalne w celu zbudowania demokratycznego państwa opartego na rządach prawa i na poszanowaniu podstawowych wolności;
 - wykazania woli do skutecznego zwalczania powszechnych plag, takich jak korupcja, masowe wylesianie pociągające za sobą przesiedlenia ludności oraz turystyka seksualna, odrzucenia obecnej „kultury bezkarności” i do postawienia przed obliczem sprawiedliwości wszystkich zaangażowanych w taką działalność;
3. wzywa Radę i Komisję do powołania grupy roboczej ds. rozwoju instytucjonalnego, reformy administracyjnej, zarządzania i praw człowieka oraz do poinformowania Parlamentu Europejskiego o jej dokonaniach;
4. sugeruje, między innymi, by delegacja ad hoc PE odwiedziła jak najwcześniej Kambodżę w celu dokonania oceny sytuacji więzionych parlamentarzystów, przedstawicieli mediów i liderów związków zawodowych w kraju i uwolnienia wszystkich więźniów politycznych.

LAOS

5. wzywa władze laotańskie do:
 - uwolnienia wszystkich więźniów politycznych i więźniów sumienia, w tym liderów Ruchu 26 Października 1999 r., chrześcijan uwięzionych za niezrzeczenie się swojej wiary, ludności Hmong oraz w szczególności Thao Moua i Pa Phue Khanga, przewodników zatrudnionych przez odwiedzających dziennikarzy europejskich, aresztowanych w 2003 r.;
 - jak najszybszego opracowania i wdrożenia wszystkich niezbędnych reform koniecznych dla demokratyzacji państwa, zagwarantowania swobodnego wyrażania poglądów opozycji politycznej i zapewnienia rychłego przeprowadzenia wielopartyjnych wyborów pod nadzorem międzynarodowym w celu narodowego pojednania;
 - wprowadzenia programów umożliwiających integrację ludności Hmong i innych mniejszości etnicznych oraz religijnych w społeczeństwie laotańskim, jednocześnie chroniąc ich prawa społeczne i polityczne, tak by w trybie pilnym polepszyć ich sytuację w zakresie praw człowieka oraz ich warunki życia;
 - umożliwienia wyspecjalizowanym agencjom ONZ i przedstawicielom organizacji humanitarnych nieograniczony dostęp, tak aby mogli oni odwiedzać więźniów politycznych, ludność Hmong oraz wszystkie etniczne i religijne mniejszości w Laosie;
 - bezzwłocznego ratyfikowania Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych;
6. wzywa Komisję do uważnego obserwowania sytuacji ludności Hmong i programów rządowych przeznaczonych dla mniejszości etnicznych.

WIETNAM

7. wzywa władze wietnamskie do:
 - kontynuowania, przy okazji 30 rocznicy zakończenia wojny w Wietnamie, prawdziwego dialogu włączającego wszystkie grupy ludności w gospodarczy, społeczny, intelektualny i polityczny rozwój Wietnamu;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0081.

Czwartek 1 grudzień 2005

- podjęcia reform politycznych i instytucjonalnych prowadzących do demokracji i państwa prawa, zaczynając od umożliwienia wprowadzenia systemu wielopartyjnego i zapewnienia przedstawicielom wszystkich nurtów myślowych prawa do wyrażania swoich poglądów;
- stosowania strategii rozwoju systemu prawnego zgodnie z zaleceniami sformułowanymi przez Komisję Praw Człowieka ONZ oraz z przepisami Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych;
- położenia kresu wszelkim formom represji członków Zjednoczonego Buddyjskiego Kościoła w Wietnamie i oficjalnego uznania jego istnienia, jak również innych nieuznawanych w kraju kościołów;
- uwolnienia wszystkich wietnamskich więźniów politycznych i więźniów sumienia przetrzymywanych z powodu legalnego i pokojowego korzystania z ich praw do wolności opinii, swobody wypowiedzi, wolności prasy i religii, w szczególności Thicha Huyena Quanga oraz Thicha Quanga Do, którzy są uważani przez Narody Zjednoczone za ofiary arbitralnego uwięzienia⁽¹⁾;
- zapewnienia pełnego korzystania z praw podstawowych zapisanych w konstytucji Wietnamu oraz w Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych, w szczególności poprzez umożliwienie tworzenia prawdziwie wolnej prasy;
- zapewnienia bezpiecznej repatriacji, w ramach porozumienia Kambodża-Wietnam-UNHCR, górali, którzy uciekli z Wietnamu, oraz umożliwienia UNHCR i międzynarodowym organizacjom pozarządowym odpowiedniego nadzorowania sytuacji powracających uchodźców.

KWESTIE OGÓLNE

8. popiera projekty, które mają być finansowane przez Komisję, mające na celu promowanie rozwoju dziennikarstwa i wspieranie programów budowania potencjału w Zgromadzeniu Narodowym w Laosie, jak również, w Wietnamie, działalności wynikającej z prac grupy roboczej ds. rozwoju instytucjonalnego, reformy administracyjnej, zarządzania i praw człowieka;

9. wzywa Radę i Komisję do pełnego włączenia Parlamentu do prac grup roboczych ds. rozwoju instytucjonalnego, reformy administracyjnej, zarządzania i praw człowieka UE-Wietnam i UE-Laos;

10. wzywa Radę i Komisję do przeprowadzenia szczegółowej oceny polityk implementacyjnych prowadzonych w Kambodży, Laosie i Wietnamie od czasu podpisania porozumień o stowarzyszeniu i współpracy, pamiętając o art. 1 tych porozumień, który przypomina, że poszanowanie dla demokratycznych zasad i podstawowych praw jest najistotniejszym elementem tych porozumień oraz do poinformowania Parlamentu o jej wynikach;

*

* *

11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych oraz rządowi i parlamentom Laosu, Wietnamu i Kambodży.

⁽¹⁾ Grupa Robocza ds. Arbitralnych Uwięzień, Opinia 18/2005, 26 maja 2005 r.

P6_TA(2005)0463

Olimpijskie zawieszenie broni

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie olimpijskiego zawieszenia broni na czas Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Turynie w 2006 r.

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie olimpijskiego zawieszenia broni⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję przyjętą jednomyślnie przez Organizację Narodów Zjednoczonych w 2003 r., zatytułowaną „Budowanie pokojowego i lepszego świata poprzez sport i wartości olimpijskie”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 816.